

Teza: wyłączenie sędziego

Sytuacja, w której sędziowie Okręgowego Sądu Dyscyplinarnego mieliby orzekać co do podstaw uznania odpowiedzialności dyscyplinarnej innego sędziego tego sądu, mogłaby budzić wątpliwości, czy sprawa ta została rozpatrzona w pełni obiektywnie, szczególnie wobec stosunkowo niewielkiej liczby członków tego sądu.

WO – 82/17

POSTANOWIENIE

z dnia 25 sierpnia 2017 r.

Wyższy Sąd Dyscyplinarny Krajowej Izby Radców Prawnych w Warszawie

w składzie:

Przewodniczący: SWSD Krzysztof Górecki /sprawozdawca/

Sędziowie: SWSD Joanna Maruszewska

SWSD Michał Łukasik

Protokolant: Aneta Stefańska

po rozpoznaniu w dniu 25 sierpnia 2017 r. na posiedzeniu sprawy radcy prawnego J. K.

z powodu wniosku sędziów Okręgowego Sądu Dyscyplinarnego OIRP w Zielonej Górze R. P., M. K., R. O., T. P., K. G. i W. P. o wyłączenie od orzekania w sprawie Do - 13/17 i przekazanie sprawy odwołania A. w G. od postanowienia Zastępcy Rzecznika Dyscyplinarnego OIRP w Zielonej Górze z dnia 30 kwietnia 2017 r., sygn. akt: RD 4/2017 innemu okręgowemu sądowi dyscyplinarnemu

postanawia

1. wyłączyć od udziału w sprawie Do - 13/17 sędziów Okręgowego Sądu Dyscyplinarnego OIRP w Zielonej Górze R. P., M. K., R. O., T. P., K. G. i Wiolettę Polonis;
2. wyznaczyć Okręgowy Sąd Dyscyplinarny OIRP w Szczecinie do rozpoznania sprawy odwołania A. w G. od postanowienia Zastępcy Rzecznika Dyscyplinarnego OIRP w Zielonej Górze z dnia 30 kwietnia 2017 r., sygn. akt: RD 4/2017.

Uzasadnienie

Okręgowy Sąd Dyscyplinarny OIRP w Zielonej Górze w sprawie Do – 13/17 w dniu 27 czerwca 2017 r. zwrócił się do Wyższego Sądu Dyscyplinarnego o wyłączenie członków Okręgowego Sądu Dyscyplinarnego OIRP w Zielonej Górze od orzekania w sprawie Do - 13/17 i przekazanie sprawy odwołania A. w G. innemu okręgowemu sądowi dyscyplinarnemu.

W uzasadnieniu wniosku wskazano, że radca prawny J. K., którego dotyczyła skarga A. w G., jest członkiem Okręgowego Sądu Dyscyplinarnego OIRP w Zielonej Górze, co może wywoływać uzasadnioną wątpliwość co do bezstronności Okręgowego Sądu Dyscyplinarnego OIRP w Zielonej Górze przy rozpoznawaniu odwołania. Wszyscy sędziowie tego Sądu złożyli wnioski o ich wyłączenie z orzekania w tej sprawie, co spowodowało niemożność utworzenia składu sądu w trybie art. 42 § 4 k.p.k. w zw. z art. 74¹ ustawy o radcach prawnych. Uzasadnia to wniosek o wyznaczenie innego sądu do rozpatrzenia tego odwołania.

Wyższy Sąd Dyscyplinarny KIRP ustalił i zważył, co następuje:

Po wniesieniu przez skarżącą odwołania na postanowienie Okręgowego Rzecznika Dyscyplinarnego OIRP w Zielonej Górze o odmowie wszczęcia dochodzenia, przed wyznaczeniem składu do rozpoznania środka odwoławczego sędziowie OSD R. P., M. K., R. O., T. P., K. G. i W. P. w dniu 20 czerwca 2017 r. złożyli jednobrzmiące wnioski o wyłączenia ich od orzekania w tej sprawie, wskazując, że utrzymują kontakty służbowe z radcą prawnym J. K., którego dotyczy skarga, co może wywołać uzasadnioną wątpliwość co do ich bezstronności.

Wyższy Sąd Dyscyplinarny KIRP ustalił, że w skład Okręgowego Sądu Dyscyplinarnego OIRP w Zielonej Górze X Kadencji wchodzi 8 osób – wszyscy wymienieni, Przewodniczący E. S. oraz J. K..

Zgodnie z art. 42 § 4 k.p.k., poza wypadkiem określonym w § 2 o wyłączeniu orzeka sąd, przed którym toczy się postępowanie; w składzie orzekającym w kwestii wyłączenia nie może brać udziału sędzia, którego dotyczy wyłączenie. W razie niemożności utworzenia takiego składu sądu, w kwestii wyłączenia orzeka sąd wyższego rzędu. 2

Nie ulega wątpliwości, że złożenie przez 6 sędziów OSD wniosków o wyłączenie z prowadzenia sprawy z przyczyn innych niż określone w art. 40 k.p.k. skutkuje koniecznością wydania orzeczenia w zakresie tych wniosków.

Wyższy Sąd Dyscyplinarny podziela pogląd wyrażony w oświadczeniach sędziów Okręgowego Sądu Dyscyplinarnego OIRP w Zielonej Górze, iż sytuacja, w której mieliby oni orzekać co do podstaw uznania odpowiedzialności dyscyplinarnej innego sędziego tego sądu, mogłaby budzić wątpliwości, czy sprawa ta została rozpatrzona w pełni obiektywnie, szczególnie wobec stosunkowo niewielkiej liczby członków tego sądu.

Zatem, wnioski wszystkich sędziów należało uwzględnić.

Z kolei, rozstrzygnięcie to zaktualizowało sytuację, o której mowa w art. 43 k.p.k., bowiem wyłączenie tych sędziów skutkuje brakiem możliwości rozpoznania sprawy odwołania od postanowienia Zastępcy Rzecznika Dyscyplinarnego OIRP w Zielonej Górze przez właściwy miejscowo sąd dyscyplinarny.

Wyższy Sąd Dyscyplinarny uznał, że sądem równorzędnym, który winien rozpatrzyć ten środek odwoławczy, z uwagi na ekonomikę procesową a w szczególności odległość od miejsca zamieszkania radcy prawnego J. K. (S.) i siedzibę strony skarżącej (G.), jest Okręgowy Sąd Dyscyplinarny OIRP w S..

Mając powyższe na względzie, postanowiono jak w sentencji.